

33. חוק להגנת הדם הגרמני והכבוד הגרמני מיום 15 בספטמבר 1935

חרור הכרה, שטוהר הדם הגרמני הוא תנאי מוקדם להמשך קיומו של העם הגרמני, חרור רצון בלתי נכנע להבטיח את האומה הגרמנית לעולם, החליט הרייכסטאג פה אחד על החוק הבא, המתפרסם בזה:

1. (1) נישואים בין יהודים ובין נתיני המדינה בעלי דם גרמני או בעלי דם קרוב לו—אסורים. נישואים שנערכו בניגוד [לחוק] בטלים, גם אם נערכו בחו"ל לשם עקיפת חוק זה.

(2) רק התובע הכללי יכול להגיש תביעה לביטול [הנישואים].

2. יחסים מחוץ לנישואים בין יהודים ונתיני המדינה, בעלי דם גרמני או בעלי דם קרוב לו—אסורים.

3. יהודים אינם רשאים להעסיק במשק ביתם נתינות המדינה בעלות דם גרמני או בעלות דם קרוב לו, שהן למטה מגיל 45.

4. (1) אסור ליהודים להניף את דגל הרייך והמדינה ולהציג את צבעי הרייך.

(2) לעומת זאת מותר להם להציג את הצבעים היהודיים. כיצוע היתר זה

עומד תחת חסות המדינה.

5. (1) העובר על איסור זה של סעיף 1 עונשו בית סוהר.

(2) אדם העובר על איסור של סעיף 2 עונשו מאסר או בית סוהר.
 (3) העובר על הוראות סעיפים 3 ו-4 עונשו מאסר עד שנה וקנס כספי או אחד מעונשים אלה.

6. מיניסטר הפנים (Reichsminister des Innern) מוציא בתיאום עם ממלא מקום הפיהרר ומיניסטר המשפטים (Reichsminister der Justiz) את ההוראות המשפטיות והמנהליות הדרושות לביצוע ולהשלמת החוק הזה.
 7. החוק נכנס לתוקפו יום לאחר פרסומו; סעיף 3 רק ב-1 בינואר 1936.

נירנברג, 15 בספטמבר 1935

הפיהרר וקאנצלר הרייך

אדולף היטלר

מיניסטר הפנים

פריק Frick

מיניסטר המשפטים

ד"ר גירטנר Gürtner

ממלא מקום הפיהרר

ר' הֶס